Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

"ΕΓΙΝΑΝ ΚΑΙ ΛΑΘΗ, ΑΛΛΑ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΙΡΓΑΣΘΗ

«Κύρια γνωρίσματα τοῦ πρώτου ἔτους ποὺ διέρρευσεν ἀπὸ τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου εἶναι : Ἡ γεμάτη πίστιν, σθένος καὶ παρρησίαν κυβερνητικὴ προσπάθεια διὰ τὴν προώθησιν τοῦ Κυπριακοῦ. Ἡ πολιτικὴ καὶ κυβερνητικὴ σταθερότης. Ἡ βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς καὶ νομισματικῆς καταστάσεως, μὲ χαρακτηριστικὰς ἐνδείξεις τὴν ἀσφαλῆ ἄνοδον τῆς στάθμης τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τὴν ὀρθολογισμένην καὶ δημιουργικὴν κίνησιν τῶν δημοσίων πόρων. Ἡ προώθησις τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων καὶ ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν εὐρυτέρα ἀξιοποίησις τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τοῦ τόπου. Ἡ πρακτικὴ ἐκδήλωσις τῆς κρατικῆς στοργῆς πρὸς τὸν κόσμον τῆς ὑπαίθρου, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν βαθμιαίαν διεύρυνσιν καὶ τῆς ἀποκεντρώσεως, ἤρχισε νὰ λυτρώνεται ἀπὸ τὸν ἀποπνικτικὸν κλοιὸν τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς ἐγκαταλείψεως. Βεβαίως, ὅλα ὅσα ἔγιναν κατὰ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας, ἔτος, δὲν φέρουν τὴν σφραγῖδα τῆς τελειότητος. Εἰς μίαν ἐπὶ μέρους ἔρευναν τῶν ἀπείρων περιπτώσεων ποὺ καλύπτουν τὴν κυβερνητικὴν δραστηριότητα, θὰ εὑρεθοῦν καὶ παραλείψεις καὶ λάθη καὶ ἀδυναμίαι. Ὅμως ἡ προσπάθεια γενικῶς ὑπῆρξε τιμία, εἰλικρινής, ἐπίπονος, σκληρὰ καὶ ἀποδοτικὴ εἰς βαθμὸν ποὺ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἱκανοποιῇ πάντα καλῆς πίστεως κριτήν.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

"ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΑΣ 3 ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ ΟΜΟΙΟΓΕΝΕΙΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ,,

«Πρέπει ἐπίσης νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ, ποὺ προῆλθεν ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τῆς 19 Φεβρουαρίου 1956 ἔχει ὑπὲρ αὐτῆς σπουδαῖον ἐνεργητικόν. Εἶναι μία ἀπὸ τὰς τρεῖς ὁμοιογενεῖς κυβερνήσεις ποὺ ὑπάρχουν σήμερον εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ἔχει οὕτω τὴν εὐχέρειαν νὰ χειρίζεται μὲ περισσοτέραν συνέπειαν καὶ φρόνησιν καὶ χωρὶς περισπασμοὺς τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ζητήματα. Ἐπέτυχεν ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ, κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, σταθεροποίησιν τῆς οἰκονομίας, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ. Διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως, οὐδεὶς σκέπτεται πλέον τὴν χρυσῆν λίραν. Καὶ διὰ πρώτην φορὰν αἱ καταθέσεις τοῦ λαοῦ εἰς τὰς Τραπέζας ἔφθασαν εἰς τοιοῦτον ὕψος, ὥστε νὰ περισεύουν πιστώσεις καὶ αἱ Τράπεζαι νὰ ἀναζητοῦν πελάτας. Ἐγῶ μέχρι πρὸ ἔτους οἱ πελάται ἐζήτουν πιστώσεις ἀπὸ τὰς Τραπέζας καὶ αἱ τελευταῖαι ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ὑπεχρεοῦτο νὰ ἀντιμετωπίζῃ τὰς πιστωτικὰς ἀνάγκας ἀπὸ τὴν ἐκδοτικὴν μηχανήν. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀντιλαμβάνεται ὁ λαὸς καὶ ἐκτιμᾶ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα».

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

"ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΤΗΝ ΛΥΣΙΝ ΤΩΝ ΠΟΛΛΑ ΖΩΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ;,

«Ἀρχομένου τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ ὀφείλομεν νὰ ὑπογραμμίσωμεν, ὅτι πολλὰ ζωτικὰ προβλήματα ἀναμένουν τὴν λύσιν των. Γενικώτεραι ἀνάγκαι, ἀλλὰ καὶ μερικαὶ ἐπιδιώξεις ὡρισμένων κοινωνικῶν τάξεων θὰ πρέπει νὰ ἐπισύρουν τὸ ἄμεσον καὶ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους. Οὐδεὶς ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι πλεῖστα καὶ δίκαια αἰτήματα δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθοῦν, ἀλλὰ ἀρκεῖ νὰ ἀναλογισθῶμεν τί θὰ συνέβαινεν, ἄν εἰς τὰς περυσινὰς ἐκλογὰς ἐπεκράτει τὸ Λαϊκὸν Μέτωπον διὰ νὰ εἴμεθα αἰσιόδοξοι ὡς πρὸς τὰς περαιτέρω ἐξελίξεις. Ἂν εἰς τὴν Ἐξουσίαν εἶχεν ἀνέλθει Κυβέρνησις ὀφείλουσα τὴν ὕπαρξίν της εἰς νίκην τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, θὰ ἐβασίλευεν ἤδη τὸ χάος. Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ θὰ εἶχε παραλύσει καὶ πρῶται θὰ ὑφίσταντο τὰς συνεπείας τῆς κοινωνικῆς ἀναστατώσεως αἱ λαϊκαὶ τάξεις. Αἱ ἐσωτερικαὶ ὀξύτητες καὶ ἀντιδράσεις, ἡ ἀστάθεια, ὁ κλονισμὸς τῶν συμμαχιῶν τῆς χώρας θὰ εἶχαν δημιουργήσει ἀτμόσφαιραν βαρείας πολιτικῆς καὶ ἐθνικῆς κρίσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ Λαὸς θὰ ὑπέφερεν εἰς τὸν καθημερινόν του μόχθον. Εἶναι εὐτύχημα, ὅτι, ὄχι μόνον δὲν συνέβησαν ὅλα αὐτά, ἀλλὰ ἡ χώρα ἀπέκτησε Κυβέρνησιν, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας εὑρίσκεται δημόσιος ἀνὴρ μὲ πλήρη συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεών του καὶ μὲ βαθεῖαν προσήλωσιν εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον».

Η ΑΥΓΗ

"ΕΤΟΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ,,

«Αὐτὸς ὁ χρόνος ἦταν χρόνος συμφορᾶς γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ὠργάνωσαν τὴν ἐκλογικὴν παρωδίαν τῆς 16ης Φεβρουαρίου ἐφήρμοσαν μὲ συνέπειαν τὶς ἐντολὲς τῶν κυρίων των καί... ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς «ἐκλογῆς» των ἐνταφιάζουν τὴν κυπριακὴ ἐλευθερία. Ὅσο γιὰ τὴν ἐσωτερική τους πολιτικὴ ἡ ἀστυνομιοκρατία ὀργιάζει, ἐνῶ ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα εὑρίσκονται ἐν ἐξεγέρσει γιὰ τὸ φορο-κυνηγητὸ καὶ τὸ καθεστὼς τῆς πείνας, ποὺ τὰ καταδικάζει ἡ πολιτικὴ τῆς ὑποτελείας καὶ τοῦ «προκεχωρημένου φυλακίου τοῦ ΝΑΤΟ». Προσθέσατε σὲ ὅλ' αὐτὰ τὰ ἀπερίγραπτα σκάνδαλα τῶν κουμπάρων, τῶν Παπαεμμανουὴλ καὶ τῶν «ρητινοσυλλεκτῶν» καὶ θὰ ἔχετε πλήρη τὸν ἀπολογισμὸ δράσεως τῶν σκοτεινῶν ἀνθρώπων τῆς 6ης Ὀκτωβρίου. Πραγματικὰ ἡ νεοελληνική ζωὴ περνᾶ μιὰ ἀπὸ τὶς σκοτεινότερες περιόδους της, ποὺ ὅσο πιὸ πολὺ κρατήσῃ, τόσο πιὸ βαθειὲς θὰ εἶναι οἱ πληγὲς στὸ σῶμα τῆς Ἑλλάδος».

ΕΣΤΙΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΝΟΘΕΙΑΣ

Τὸ ἔτος τῶν Ὀκτωβριανῶν, τὸ ἀπαισιώτερον ἐξ ὅσων ἐγνώρισε μεταπολεμικῶς ἡ Ἑλλάς, δὲν ἔχει ὡς ἀφετηρίαν του τὴν 19ην Φεβρουαρίου—ἡ ἀντεθνικὴ συνωμοσία ἀρχίζει, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τοῦ θέρους 1955 καὶ τὸ πραξικόπημα ἐκδηλοῦται τὴν 6ην Ὀκτωβρίου—οὐχ' ἧττον, ὅμως, ἡ σημερινὴ ἡμερομηνία θὰ ὑπενθυμίσῃ τὸ δεύτερον πραξικόπημα, τῆς διὰ τῶν νόθων ἐκλογῶν «νομιμοποιήσεως» δῆθεν τοῦ πρώτου.

Καὶ κατ' ἀρχὴν μέν, ἀρκεῖ καὶ μόνον τὸ «προπατορικὸν ἁμάρτημα» ἐξ οὗ προῆλθεν ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, διὰ νὰ ἀποκλείῃ ἐντελῶς, τὸ ἐνδεχόμενον παρατάσεως τοῦ βίου της.

Τί δὲν διεπράχθη, πράγματι, κατὰ τὸ ἀξιοθρήνητον αὐτὸ δωδεκάμηνον! Τὸ χρῆμα τοῦ ἀγριώτατα φορολογουμένου λαοῦ ἐσπαταλήθη, μὲ ἀδίστακτον ἀναισχυντίαν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, μὲ κτυπητὸν παράδειγμα τούτου, τὸν πρωθυπουργικὸν πάρανυμφον καὶ τὰ «δάνεια» του, καθὼς καὶ τὰ 130 ἑκατομμύρια τοῦ δημοσίου, ποὺ ἐδόθησαν εἰς μίαν χρεωκοπημένην ἑταιρείαν «ἡμετέρων». Ἡ διοίκησις ὑπετάγη εἰς τὸ κόμμα τόσον ὁλοκληρωτικῶς, ὥστε νὰ μὴ διστάζῃ οὔτε διὰ τὴν φυγάδευσιν ἑνὸς μεγαλοαπατεῶνος καὶ πλαστογράφου, ἐπειδὴ ἦτο βουλευτὴς τῆς Κυβερνήσεως καὶ συγγενὴς δύο ὑπουργῶν. Ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ὑπετάγη εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, νομοθετοῦν πρὸς ἀνατροπὴν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Τὸ «ρουσφέτι» καθοδηγεῖ τὴν κρίσιν τῶν ὑπουργῶν, ἀπὸ τὰ πλέον ἀσήμαντα τῶν ζητημάτων μέχρι καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς Ἐθνικῆς ὑποθέσεως τῆς Κύπρου, ὡς ἀπέδειξαν αἱ δῆθεν διαφωτιστικαὶ—πράγματι δὲ διασκεδαστικαὶ — ἀποστολαὶ «φίλων» καὶ «ἡμετέρων» εὐωχηθέντων εἰς βάρος τοῦ δημοσίου Ταμείου καὶ τοῦ αἵματος τῶν Κυπρίων. Ὅσον, δέ, διὰ τὴν Ἐθνικὴν ὑπόθεσιν, «προήχθη» ὄντως, τόσον, ὥστε, σήμερον ἀκριβῶς, νὰ μάχεται ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸν ΟΗΕ, ὄχι διὰ νὰ κερδίσῃ τίποτε ὑπὲρ τῆς Κύπρου ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ καταδικασθῇ ἡ ἰδία !...

Χειρότερον ἀπολογισμὸν εἶναι ζήτημα ἂν ἠδυνήθη ποτὲ νὰ παρουσιάσῃ, εἰς τὴν χώραν αὐτήν, καὶ ἡ χειροτέρα καὶ φαυλοτέρα τῶν κυβερνήσεων!...

Ὁ Γκαῖτε καὶ τὸ Μεσολόγγι

Ἀπὸ τὴν διάλεξιν τοῦ κ. Χρ. Εὐαγγελάτου

Ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον προεκάλεσεν ἡ δοθεῖσα τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὸ Μεσολόγγι διάλεξις τοῦ ἐπιτίμου δημάρχου τῆς Ἱερᾶς Πόλεως κ. Χρ. Εὐαγγελάτου μὲ θέμα τὸν Γκαῖτε καὶ τὸ Μεσολόγγι.

Ὁ κ. Εὐαγγελᾶτος μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν ἐμβρίθειαν καὶ εὐφράδειαν διεφώτισεν εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τὴν σχέσιν τοῦ μεγάλου Γερμανοῦ ποιητοῦ μὲ τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα καὶ εἰδικῶς μὲ τὸ ἡρωϊκὸ Μεσολόγγι καὶ τὸν Λόρδον Βύρωνα.

Ἀνέφερεν ὅτι τὸ 1824 ἄρχισε νὰ γράφῃ τὸ δεύτερο μέρος τοῦ Φάουστ, τὸ ὁποῖον ἐτιτλοφόρησε «Ἑλένη κλασσικορωμαντικὴ φασμαγορία» καὶ τῆς ὁποίας τὸ πρόσωπον τοῦ Εὐφορίωνος ἐνσαρκώνει τὸν Λόρδο Βύρωνα.

Ὁ κ. Εὐαγγελᾶτος εἶπε, μεταξὺ ἄλλων :

—Τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 παρηκολούθησε μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον ὁ Γκαῖτε. Ὁ Καγκελλάριος τῆς Βεϊμάρης καὶ φίλος του φὸν Μύλλερ γράφει τὴν 11 Ὀκτωβρίου 1824: «Τὸ ἐξυπνότερο ποὺ εἶπεν ἀπόψε ὁ Γκαῖτε ἦτο ὅτι αὐτὸς εἰς τοὺς σημερινοὺς ἀγῶνας τῶν Ἑλλήνων βλέπει κάτι παρόμοιον πρὸς τὰς Σταυροφορίας. Γιατί ὅπως ἐκεῖναι ἔτσι κι' αὐτοὶ θὰ ἀποβοῦν μέσον γιὰ τὴν ἐξασθένησι τῆς τουρκικῆς δυνάμεως». Σὲ ἄλλα σημεῖα ὁ Μύλλερ γράφει : «Ὁ Γκαῖτε πιστεύει ὅτι οἱ Ἄγγλοι θεωροῦν κερδισμένο τὸ Ἑλληνικὸ ζήτημα.

Μὲ τὸν Βύρωνα ὁ Γκαῖτε εἶχε πολὺ μεγάλο φιλικὸ δεσμὸ καὶ ἀλληλοθαυμασμὸν καὶ συχνή, ὅσο ἐπέτρεπαν τὰ τότε μέσα ἀλληλογραφίαν. Ὁ Γκαῖτε ἀπαντῶντας σὲ προσκλητήριο, ἔμμετρο γράμμα τοῦ Βύρωνα, νὰ κατεβοῦν μαζὶ στὴν ἐπαναστατημένη Ἑλλάδα, τοῦ ἔγραψε ἀπὸ τὴν Βεϊμάρη τὴν 22 Ἰουνίου 1823 ἔμμετρο γράμμα μὲ τὴν ἀρχή :

"Ἕνα μὲ τ' ἄλλο ἔρχονται τὰ εὐγενικὰ τὰ λόγια.
Πέρ' ἀπ' τὸ Νότο καὶ γλυ-
[κές
στιγμὲς μᾶς φέρνουν.
Μᾶς προσκαλοῦνε στ' ὄ-
[μορφο,
κι' ὀνειρευτὸ ταξίδι.
Τὸ λέ' ἡ καρδιά,
μὰ δὲ βαστοῦν τὰ πόδια.

Δὲν τὸν βαστοῦσαν πραγματικὰ τὰ πόδια τὸ σοφὸ καὶ μεγάλο γέρο ποιητὴ νὰ κατεβῇ στὴν ἀγωνιζομένη Ἑλλάδα. Καὶ ἡ ἀπάντησις εἶναι προτοπὴ στὸ Βύρωνα, ἀλλὰ καὶ ἐπιδοκιμασία στὸ Ἑλληνικὸ ἐπιχείρημα γιὰ τὴν Ἐλευθερία. Στὸ γράμμα αὐτὸ τοῦ Γκαῖτε ποὺ τὸ ἔλαβε ὁ Βύρων μετὰ ἕνα μῆνα, τὴν ὥρα ποὺ ἔφευγε ἀπὸ τὸ Λιβόρνο διὰ τὴν Κεφαλληνιά, ἀπήντησε ὁ Ἄγγλος Βάρδος ἀπὸ τὸ πλοῖο «Ἡρακλῆς» τὴν 24 Ἰουλίου 1823 μὲ γράμμα, τὸ ὁποῖον σημειώνει ὁ ἴδιος ὁ Γκαῖτε, κρατοῦσε στὸ ἀρχεῖο του σὰν τὸ πολυτιμότερο κειμήλιο.

Ὁ Βύρων πρὶν ἔλθῃ στὴν Ἑλλάδα, ὅταν ἐπὶ χρόνια, ἀπὸ τοῦ 1816 ἔμενε στὴν Ἰταλία, ἔγραφε σ' ὅσους γνώριζε νὰ βοηθήσουν τὸν Ἑλληνικὸ ἀγῶνα καὶ νὰ κατεβοῦν νὰ πολεμήσουν γιὰ τὴν ἐλευθερία της. Τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1822 ἔγραφε «...ὅπου μιὰ φορὰ ὑπῆρξεν Ἑλλάς. Ὄχι, πάλιν ἔγινε Ἑλλὰς» καὶ τὴν ἰδία ἐποχὴ γράφει ἕνα ποίημα, ἀτελείωτο, μ' αὐτὲς μόνον τὶς στροφές :

—Οἱ νεκροὶ ἐξύπνησαν—πρέπει ἐγὼ νὰ κοιμηθῶ ;

—Ὁ κόσμος βρίσκεται, σὲ πόλεμο μὲ τοὺς τυράννους—ἐγὼ πρέπει νὰ μένω ζαρωμένος ;

—Οἱ καρποὶ ὡρίμασαν—ἀλλ' ἐγὼ πρέπει νὰ σταματήσω, γιὰ νὰ δρέψω ;

—Δὲν κοιμοῦμαι— ἕνα ἀγκάθι εἶναι στὸ προσκέφαλό μου.

—Κάθε μέρα μιὰ σάλπιγγα ἠχεῖ στ' αὐτί μου — Καὶ ἡ ἠχώ της στὴ καρδιά μου...

Ἀλλὰ καὶ ὁ Γκαῖτε στὸν δεύτερο Φάουστ γράφει γιὰ τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ Μεσολογγίου :

Τῆς γῆς αὐτῆς παιδιά, πο-
[λέμων θρέμμα,
μὲ λεύτερη κι' ἀτρόμητη
[καρδιά,
ποὺ σπαταλᾶτε τὸ ἴδιο
[σας τὸ αἷμα
στὸ πνέμα τὸ ἱερό, ποὺ ὑ-
[ποταγὴ δὲν ξέρει,
σὲ ὅλους, ποὺ πολεμοῦν,
[καλὸ νὰ φέρῃ.

ΣΟΒΙΕΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

Θερμὴ ὑποστήριξις τῆς αὐτοδιαθέσεως, ἀλλὰ καὶ ἐπίθεσις ἐναντίον τοῦ Ἰμπεριαλισμοῦ

ΜΟΣΧΑ. (Ἰδ. ὑπηρ.). — Ὁ Σοβιετικὸς τύπος ἀσχολεῖται ἐν ἐκτάσει μὲ τὸ Κυπριακόν.

Ἡ «Ἰσβέστια» ἔγραψε μεταξὺ ἄλλων:

«Ἡ προσοχὴ τῆς παγκοσμίου κοινῆς γνώμης εἶναι προσηλωμένη πρὸς τὴν τραγῳδίαν τῶν Κυπρίων, τοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου Κύπρου, ὁ ὁποῖος διεξάγει ἡρωϊκὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν του καὶ ὁ ὁποῖος ὑφίσταται μεσαιωνικὰ βασανιστήρια καὶ διωγμοὺς ἐκ μέρους τῶν Ἄγγλων ἀποικιοκρατῶν.

Ἡ Κύπρος εἶναι μία νῆσος μὲ ἥμισυ ἑκατομμύριον πληθυσμοῦ, ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ ὁποίου εἶναι Ἕλληνες. Ἡ Κύπρος χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ὡς στρατηγικὴ βάσις εἰς τὴν ἀνατολικὴν περιοχὴν τῆς Μεσογείου, ὡς προγεφύρωμα κατὰ τῶν χωρῶν τῆς Ἕγγὺς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Ἀφρικῆς. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς Κύπρου ναυτικῶν καὶ ἀεροπορικῶν βάσεων εἶχεν ὀργανωθῆ ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Αἰγύπτου.

Ἡ Κύπρος ἀποτελεῖ ἀγγλικὴν ἀποικίαν ἐπὶ 80 ἤδη ἔτη περίπου. Ἐὰν ὅμως ἐξετάσῃ κανεὶς τὴν σημερινὴν κατάστασιν, δύναται τότε νὰ συνάγῃ τὸ ἑξῆς συμπέρασμα: Καταπιέζουν τοὺς Κυπρίους διότι ἐκ τῆς Κύπρου εἶναι εὔκολον εἰς τοὺς ἰμπεριαλιστὰς νὰ καταπιέζουν ἄλλους λαούς.

Ἡ στάσις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ἔναντι τοῦ Κυπριακοῦ εἶναι σαφής. Ἡ Σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία εἰς τὸν ΟΗΕ δύο φορὰς ὑπεστήριξε τὰς ἑλληνικὰς προτάσεις περὶ παροχῆς αὐτοδιαθέσεως εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Κύπρου. Ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ὑποστηρίζει τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν λαῶν καὶ ἀντιτάσσεται κατὰ τῆς ἀποικιακῆς καταπιέσεως οἱασδήποτε μορφῆς.

Τὸ Κυπριακὸν ζήτημα δύναται καὶ πρέπει νὰ λυθῇ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν Κυπρίων. Κατάπαυσιν τῆς ἀποικιακῆς καταπιέσεως καὶ παροχὴν πρὸς τοὺς Κυπρίους τοῦ δικαιώματος τῆς ρυθμίσεως τῆς τύχης των κατὰ τὴν κρίσιν των—τοιαύτας ἀποφάσεις ἀναμένουν ὅλοι οἱ εἰρηνόφιλοι λαοὶ ἀπὸ τὴν 11ην σύνοδον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ».

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν τραγῳδίαν τῆς Κύπρου» ἡ «Λιτερατούρναγια γαζέτα» (Φιλολογικὴ ἐφημερίς) ἔγραψεν:

«Ἡ ἐθνικο—ἀπελευθερωτικὴ κίνησις τῶν Κυπρίων εἶναι ἀδύνατον νὰ στραγγαλισθῇ, νὰ τεθῇ ὑπὸ κράτησιν καὶ νὰ περιορισθῇ ὄπισθεν συρματοπλεγμάτων. Θὰ ὑπάρξουν πεπισσότερα θύματα ἀπὸ τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, θὰ ὑπάρξουν περισσότερα δάκρυα μητέρων, ἡ δικαιοσύνη ὅμως θὰ θριαμβεύσῃ οὕτως ἢ ἄλλως.

Οὐδεὶς τίμιος ἄνθρωπος, οὐδεὶς λαὸς δύναται νὰ ἀδιαφορήσῃ διὰ τὸ ζήτημα τῆς Κύπρου. Ἰδοὺ ἐνώπιόν μας εὑρίσκεται ἡ «νέα τάξις», τὴν ὁποίαν μὲ τόσον ζῆλον προπαγανδίζουν οἱ στυλοβάται τοῦ «ἐλευθέρου κόσμου». Ἰδοὺ τί λέγουν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πίπτουν εἰς δίκτυα αὐτῶν τῶν ἐπιτηδείων. Ἰδοὺ εἰς τὴν πρᾶξιν ποίαν ὄψιν ἔχει ἡ ἀλήθεια τοῦ «ἐλευθέρου κόσμου», ἡ ὁποία φορτικῶς προβάλλεται ὡς μοναδικὴ ὀρθὴ ὁδὸς τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ».

Τὸ περιοδικὸν «Ἀγιανὸκ» ἔγραψε:

«Τὴν Κύπρον ἀποκαλοῦν πιστόλιον ἐστραμμένον κατὰ τῆς καρδίας τῆς Ἀραβικῆς Ἀνατολῆς. Τοῦτο εἶναι σωστὸν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν, ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἀποικιοκράται χρησιμοποιοῦν τὴν νῆσον Κύπρον ὡς βάσιν ἐπιθέσεως κατὰ τῶν ἀραβικῶν χωρῶν. Τὸ κυπριακὸν ὅμως πιστόλιον ἀπειλεῖ νὰ πάθῃ ἀφλογιστίαν. Οἱ φιλελεύθεροι κάτοικοι τῆς Κύπρου δὲν προτίθενται νὰ ὑποβοηθήσουν τοὺς σκοποὺς τοῦ βρετανικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Ἐπὶ πολλὰ ἤδη ἔτη, ὅλοι οἱ τίμιοι ἄνθρωποι, μετὰ θαυμασμοῦ καὶ συμπαθείας παρακολουθοῦν τὸν γενναῖον, τὸν εὐγενικὸν ἀγῶνα τῶν Κυπρίων κατὰ τῶν Βρετανῶν κατακτητῶν.

Τί θέλουν οἱ Ἄγγλοι ἀποικιοκράται, ποὺ ἀγκιστρώνονται μὲ τοιαύτην ἐπιμονὴν εἰς τὴν νῆσον αὐτὴν τῆς Μεσογείου; Αὐτὴ ἡ ἀγγλικὴ ἀποικία εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τοὺς ἰμπεριαλιστάς, πρωτίστως ὡς στρατηγικὴ βάσις, διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν κλονιζομένων ἤδη θέσεών των εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μεσογείου καὶ διὰ τὴν πραγματοποίησιν στρατιωτικῶν περιπετειῶν. Ἡ Κύπρος ἦτο κυρία Ἀγγλογαλλικὴ βάσις κατὰ τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Αἰγύπτου.

Τί ζητοῦν οἱ πατριῶται τῆς Κύπρου, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίζονται ἡρωϊκῶς κατὰ τῶν Ἄγγλων ἀποικιοκρατῶν; Ζητοῦν τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως, ζητοῦν ὅπως ἡ ἀνέκαθεν ἑλληνικὴ αὕτη νῆσος ἑνωθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Οἱ Κύπριοι ἀπέρριψαν ὅλα τὰ σχέδια τῶν Ἄγγλων ἀποικιοκρατῶν, τὰ ὁποῖα ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ κρατήσουν τὴν Κύπρον εἰς τὰς χεῖρας των, ὑπὸ τὸ ἕν ἢ τὸ ἄλλο πρόσχημα.

Αἱ αἱματοβαφεῖς πράξεις τῶν Ἄγγλων ἰμπεριαλιστῶν εἰς τὴν Κύπρον, τοὺς ἀποκαλύπτουν ὡς στραγγαλιστὰς τῆς ἐλευθερίας καὶ ὡς περιφρονητὰς τῶν στοιχειωδῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου».

ΨΗΦΙΣΜΑ

—Συλλόγου Ἐκτελωνιστῶν Πατρῶν

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Ἐκτελωνιστῶν Πατρῶν συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ μέλους τοῦ Συλλόγου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΓΚΑΦΑ

ὁμοφώνως ἀποφασίζει, ὅπως :

1) Παρακολουθήσουν τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τὴν ἐκφορὰν τοῦ μεταστάντος.

2) Κατατεθῇ στέφανος ἐκ φυσικῶν ἀνθέων εἰς τὴν σορὸν αὐτοῦ.

3) Νὰ κατατεθῶσι δραχμαὶ 300 ὑπὲρ ἀγαθοεργοῦ σκοποῦ.

4) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ θερμὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος. Καὶ

5) Τὸ παρὸν δημοσιευθῆτω εἰς τὰς ἐν Πάτραις ἐκδιδομένας ἐφημερίδας.

Διὰ τὸν Σύλλογον Ἐκτελωνιστῶν Πατρῶν

Ὁ Πρόεδρος
Γεώργ. Γεωργόπουλος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ Ι.Κ.Α. "Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ,,

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, αἱ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Συλλόγου μας ἀναβάλλονται διὰ τὴν 10ην Μαρτίου ἐ.ἔ. λόγῳ τῶν ἑορτῶν τῶν Ἀπόκρεω.

(Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ)

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ μας

ΖΩΗΝ Π. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ

θανοῦσαν, ἐκηδεύσαμεν χθὲς εἰς Ροΐτικα

Τὰ τέκνα. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί.

Γραφεῖον Κηδειῶν ΣΤΕΦ. ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΗ, Κορίνθου 281, Τηλέφωνον 26—64.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΙΩΑΝΝΗΝ ΜΑΓΚΑΦΑΝ

ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΤΗΝ

θανόντα κηδεύομεν σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 5ην μ.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγγέλων (Α' Νεκροταφεῖον).

Ἡ σύζυγος : Ἀλεξάνδρα. Οἱ ἀδελφοί : Σπῦρος Μαγκαφᾶς, Εὐανθία Μαγκαφᾶ, Σοφία Κλαμαρῆ. Ἡ ἀνεψιά : Λέλα Μιχαλάρου.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ. Κορίνθου 262 καὶ Βότση, τηλ. 27—60.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν προσφιλῆ μας μητέρα, ἀδελφήν, θείαν καὶ μάμμην

ΓΕΩΡΓΙΑΝ Δ. ΔΡΑΓΩΝΑ

θανοῦσαν κηδεύομεν σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 10.30 π.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγγέλων (Α' Νεκροταφείου).

Τὰ τέκνα : Παναγιώτης καὶ Μαγδαληνή, Νικόλαος, Γεώργιος, Βασίλειος Δραγώνας, Ἐριφύλη καὶ Μιχαὴλ Φράγκου, Φωφὼ καὶ Γεώργιος Παπαχριστόπουλος. Ἡ ἀδελφή : Εὐανθία χήρα Καυκαλιᾶ. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, Ἐργολάβος Κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀγορράσαντες γραμμάτια Ἐθνικοῦ Λαχείου παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου κ. Π. ΜΑΝΤΕΛΗ (Γερμανοῦ 171) ὅπως διέλθωσιν ἐκ τοῦ π